

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Un nou Pla Pastoral

El passat dia 27, en el marc de les VII Jornades Transmet, vàrem presentar el nou «Pla Pastoral diocesà 2018-2023: Una Església a l'encontre de la persona», que ha de servir per continuar el treball coordinat que es porta a terme a la diòcesi des dels seus inicis. Gràcies a la col·laboració de moltes persones en els diversos àmbits i organismes diocesans al llarg d'aquest darrer curs, i tenint present l'experiència dels tres plans pastorals anteriors, s'ha pogut reflexionar i elaborar aquest nou pla que vol donar resposta des de la realitat concreta als reptes de l'Església en el territori de la nostra diòcesi, que ocupa la major part de les comarques del Vallès Oriental i el Vallès Occidental.

El marc general que ha orientat tot aquest treball de preparació és l'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium* del Sant Pare Francesc, fruit dels treballs de la XIII Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes sobre el tema *La nova evangelització per a la transmissió de la fe cristiana* de l'any 2012, i més darrerament l'exhortació *Gaudete et exsultate* de l'any 2018. Les primeres paraules del pontífex en el document programàtic del seu pontificat són adreçades a tots els cristians: «Vull dirigir-me als fidels cristians per invitar-los a una nova etapa evangelitzadora marcada per aquesta alegria, i indicar camins per a la marxa de l'Església en els pròxims anys» (EG 1).

L'alegria a la que el Sant Pare fa referència és la que brota de l'encontre personal amb el Senyor Ressuscitat, un trobament que capgira la vida de la persona i li dona una orientació nova i definitiva. Enmig d'un món mar-

cat pel consumisme, l'individualisme o la superficialitat, els cristians som convidats a viure la joia de la fe i a compartir aquest gran tresor amb els altres per tal que també en puguin fer veritable experiència. El Papa Francesc ho expressa amb les següents paraules: «El bé sempre tendeix a comunicar-se. Tota experiència autèntica de veritat i de bellesa busca per si mateixa la seva expansió, i qualsevol persona que visqui un profund alliberament adquireix major sensibilitat davant les necessitats dels altres. Comunicant-lo, el bé s'arrela i es desenvolupa. Per això, qui vulgui viure amb dignitat i plenitud no té cap més

camí que reconèixer l'altre i buscar el seu bé. No haurien de sorprendre'ns llavors algunes expressions de Sant Pau: «L'amor de Crist ens empeny» (2Co 5,14); «Ai de mi si no anunciés l'Evangelí!» (1Co 9,16)» (EG 9). És per això que som convidats a ser una Església que surt a l'encontre de cada persona.

Aquest pla, com l'anterior, tindrà cinc cursos de durada, i està estructurat en quatre blocs. El primer, *Deixebles missioners cridats a la santedat*, centra les seves accions en la formació cristiana des de la conversió missionera per tal de ser veritables apòstols evangelitzadors. El segon, *Una casa amb les portes obertes*, reflexiona i proposa accions a partir de la dimensió celebrativa i l'acolliment de les persones. El tercer bloc, *Una família en sortida*, ha d'ajudar a viure més de prop les perifèries geogràfiques i existencials de moltes persones allunyades. I finalment, el quart apartat, *El gust de ser poble*, vol ajudar a posar en pràctica la conversió de les estructures i el goig de sentir-se membre del poble de Déu. En cada curs s'oferiran quatre accions per reflexionar i portar a la pràctica tota la comunitat cristiana.

És bo recordar que aquest Pla no exhausteix la riquesa de l'acció pastoral de l'Església a cada parròquia i comunitat i des de cada delegació i organisme diocesà, ans al contrari, vol ajudar a potenciar-la des de la coordinació com a expressió de la comunió eclesial. Que la Mare de Déu de la Salut, de la qual enguany hem celebrat el desè aniversari de la seva proclamació com a patrona de la diòcesi, ens hi ajudi.

ENTREVISTA

El testimoni del bisbe Joan

JORDI BREU PAÑELLA

El propassat 3 d'octubre es van complir 10 anys del traspàs del bisbe Joan Carrera i Planas. Persona estimada tant dins l'Església com fora d'ella, des de 2012 el Memorial Bisbe Joan Carrera vetlla per mantenir viu el seu testimoni. «Va ser un pastor que sempre va tenir l'exemple de Jesucrist i les paraules de l'Evangeli com a llum de la seva vida», afirma Jordi Breu, president del Memorial.

Què destacaria del seu mestratge?

Vaig aprendre al seu costat: de les seves paraules, dels seus escrits, dels seus gestos... Han estat un gran tresor per a mi i m'han servit, per exemple, en la meua vocació com a mestre. Era un constant aprendre al seu costat, des de la seva sinceritat, càlida i pedagògica. Sabia escoltar, acollir, acompanyar, asserenar, consolar, esmenar, impulsar i oferir eines per al discerniment personal i la reflexió a persones d'orígens ben diversos, a les quals va fer un gran bé.

Per què creu que s'ha de mantenir viva la seva flama?

Cal conèixer el bisbe Joan en tots els àmbits en què es va moure com a persona, sobretot en la seva vocació sacerdotal i en la missió pastoral dins l'Església catalana, amb la vivència dels sacraments i la Paraula de Déu, seguint la crida de Jesucrist, l'acollida al més necessitat, la pregària... També cal destacar les seves aportacions en el camp social, polític, educatiu i literari.

Què caldria perquè es reconegués encara més la seva figura?

És la nostra voluntat continuar mantenint viva la memòria del bisbe, que considerem un mestre per a nosaltres i un clar referent per a l'Església i per a Catalunya, seguint el seu testimoni de pastor i oferint l'oportunitat de compartir aquest mateix sentiment a d'altres persones. Per això creiem que la beatificació l'oferiria com a exemple a seguir a la llum de Jesucrist.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

Perdó, senyor!

Són dos quarts de nou del vespre. El semàfor acaba de posar-se verd en un pas de vianants. Em dispo a creuar i una bicicleta, que roda amb força, s'atura quan és quasi a sobre meu. El ciclista, un jove d'uns vint anys, molt a prop meu, amb un to implorant, compungit, fins i tot avergonyit, em diu: «Perdoni, senyor». M'impressionen les seves paraules i l'expressivitat del seu rostre, que també diu «perdoni, senyor». Astorat, intento treure importància al fet amb unes breus paraules i creuo el pas de vianants. Després penso que hauria d'haver expressat més explícitament que el perdonava, que no estava enutjat. «No tingueu cap deute amb ningú, si no és l'amor que us deveu els uns als altres. Qui estima els altres ha complert plenament la Llei» (Rm 13,8).

Tornant cap a casa pensava en l'incident i en les realitats quotidianes de demanar perdó i de perdonar i en el perdó, sense límits, que Déu Pare ens ofereix. Les paraules del noi eren d'apropament i pronunciades amb esperança de perdó, de diàleg a refer, malgrat ser les primeres paraules creuades. Paraules i gest convidaven a l'acolliment, a la generositat, a respondre amb el per-

dó demanat, a retornar la pau a l'esperit, a viure la fraternitat humana. No és fàcil demanar perdó a Déu i al proïsme amb penediment sincer i amb confiança. Prou que ho sabem. Sovint hem de fer-ho des de la nostra feblesa. També pensava que al demanar perdó s'hi afegia la generositat del gest de donar-lo, reintegrar el qui demana perdó a la fraternitat entre les persones. Perdonar des de la consciència de feblesa i de misèria personals. Perdonar perquè saps el que és demanar perdó. Tampoc és senzill donar el perdó de cor. Convé pensar en la nostra realitat i en el pas sanador de Déu per la nostra vida. «Sigueu misericordiosos com el vostre Pare és misericordiós» (Lc 6,36).

En els fets de cada dia batega la presència de Déu ben viva, són crides a la conversió personal i a la fe. Si volem viure seguint els passos de Jesús, fent nostres els seus sentiments, el nostre cor no es pot tancar a perdonar des del fons del fons. La seva misericòrdia no ens pot amaranar si no perdonem els qui ens han ofès des de l'amor que és més fort que l'ofensa. «Sigueu bondadosos i afectuosos els uns amb els altres, i perdoneu-vos tal com Déu us ha perdonat en Crist» (Ef 4,32).

HECHOS DE VIDA

Montserrat Caballé y el himno de los JJ.OO.

En el Ritz de Barcelona, en marzo de 1987, se reunieron Montserrat Caballé y Freddie Mercury. Había un potente equipo de música para **grabar** el himno de los JJ.OO. de Barcelona (1992). Ella puso la condición que acabara con la palabra: **Barcelonaaaa**. La recordamos.

Mercury estaba musicalmente **obsesionado** con Montserrat Caballé, después de haberla escuchado en la Royal Opera House de Londres. Él intentaba poder **cantar** un día los dos juntos, y así **auñar la voz del rock** con la de la **ópera**.

Caballé manifestó: «Me **impactó** cómo Mercury **tocaba** el piano e **improvisaba**. Estaba ante un **músico de verdad**. Era **sen-cillo**, nada **complicado**. Estaba enfermo de **sida**. Su **mirada** y su

profundidad religiosa me **sacudieron**. Dijo: «Yo **soy creyente**. He de seguir **mi camino**». Y me **hablaba de Dios**: «No importa qué **nombre** toma, pero **Dios**, solo hay **Uno**». Estábamos de acuerdo».

Freddie Mercury murió en 1991, seis meses antes de la inauguración de los JJ.OO. de Barcelona. Montserrat Caballé declaró en 2012:

«No siempre puedes **cantar** con alguien que **se va conformado, esperanzado**. Sabe que **morirá pronto**. Interpretó con todas sus fuerzas, su **último "adiós" = "a Dios"**, pero «con **Dios**».

Mn. Josep M. Alimbau Argila
Medalla de Plata del Inst. Teol. Espiritual de Barcelona por sus más de 50 años en el *Full Dominical* y en Radio Barcelona (SER)

Lectures de la missa diària i santoral

5. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fl 2,1-4 / Sl 130 / Lc 14,12-14]. Sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe; santa Bertil·la, abadesa; santa Àngela de la Creu, vg., fund. Germanes de la Creu a Sevilla; beata Maria Ràfols i Bruna, rel., fund. Germanes de la Caritat de Santa Anna (HCSA, 1825), nascuda al Molí d'en Rovira (Vilafranca del Penedès).

6. ■ Dimarts [Fl 2,5-11 / Sl 21 / Lc 14,15-24]. Sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633). Sant Pere Poveda i sant Innocenci de la Immaculada, preveres i companys, màrtirs; sant Lleonard, anacoreta; beata Beatriu, vg.; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí (València).

7. ■ Dimecres (■ Barcelona) [Fl 2,12-18 / Sl 26 / Lc 14,25-33]. Sant Pere Poveda i sant Innocenci de la Immaculada, prevs. i companys, mrs. Sant Ernest, mr.; sant Florenci, bisbe d'Estrasburg (s. VII); santa Carina, vg. i mr.; sant Severí, mr.; sant Jacint Maria Castañeda, prev. dominicà i mr. a Indo-xina, nat a Xàtiva. Beat Francesc de Jesús-Maria-Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona 1872), prev. carmelita, fund. Carmelites Missioneres i Carmelites Missioneres Teresianes (1860-1861).

8. ■ Dijous [Fl 3,3-8 / Sl 104 / Lc 15,1-10]. Sant Deodat I, papa (615-618); beata Isabel de la Trinitat, vg. carmelitana.

9. □ Divendres [Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1Co 3,9b-11.16-17) / Sl 45 / Jn 2,13-22]. Dedicació de la basílica del Laterà. Festa del Santcris de Balaguer; Mare de Déu de l'Almudena (Madrid); sant Teodor, soldat mr. (s. IV).

10. □ Dissabte [Fl 4,10-19 / Sl 111 / Lc 16,9-15]. Sant Lleó el Gran, papa (tosca, 440-461) i doctor de l'Església. Sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí; sant Tiberi, mr.; santa Teopista, vg.

11. ■ † Diumenge vinent, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [1Re 17,10-16 / Sl 145 / He 9,24-28 / Mc 12,38-44 (o bé: Mc 12,41-44)]. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Pannònia. Sant Menna, oficial siríac mr. (Alexandria, s. III).

Intencions del Sant Pare per al mes de novembre

Perquè el llenguatge del cor i del diàleg prevalgui sempre sobre el llenguatge de les armes.

DIUMENGE XXXI DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 6,2-6)

En aquells dies, Moisès digué al poble: «Reverència el Senyor, el teu Déu, compleix durant tota la vida els manaments que et dono, tant tu, com els teus fills i els fills dels teus fills. Així viureu anys i més anys. Escolta, Israel, mira de posar en pràctica això que et mando; així seràs un poble feliç i nombrós en un país que regalima llet i mel, tal com el Senyor ho va prometre als teus pares. Escolta, Israel: El Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'únic. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces.

Guarda en el teu cor les paraules dels manaments que avui et dono».

Salm responsorial (17)

R. *Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu.*

Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu, / roca i muralla que em deslliura. R.

Déu meu, penyal on m'emparo, / escut i força que em salva. / Rodejat d'adversaris delirants, clamo al Senyor, / crido auxili d'entre els enemics. R.

Beneït sigui el Déu vivent, el meu penyal. / Beneïxo el Senyor que em salva. / Ha donat grans victòries al seu rei, / ha mostrat l'amor que té al seu Ungit. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 7,23-28)

Germans, els sacerdots de l'antiga aliança van ser molts, perquè la mort els impedia de continuar en les seves funcions. Però Jesús, que viu per sempre, no traspassa a ningú les funcions sacerdotals. Per això té el poder de salvar definitivament tots els qui per ell s'acosten a Déu, ja que viu intercedint per sempre a favor d'ells.

Un sacerdot així és el que ens calia: sant, innocent i sense taca; per això va ser tret d'enmig dels pecadors i enlairat més amunt del cel. Ell no necessita, com els altres, oferir víctimes cada dia tant pels seus propis pecats com pels pecats del poble: es va oferir a si mateix una sola vegada: La Llei havia fet sacerdots uns homes plens de febleses, però els termes del jurament que ha substituït la Llei han consagrat el Fill, que serà per sempre un sacerdot perfecte.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 12,28b-34)

En aquell temps, un dels mestres de la Llei anà a trobar Jesús i li va fer aquesta pregunta: «¿Quin és el primer de tots els manaments de la Llei?». Jesús li respongué: «El primer és aquest: "Escolta, Israel: El Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'únic. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament, amb totes les forces". El segon és: "Estima els altres com a tu mateix". No hi ha cap altre manament més gran que aquest». El mestre de la Llei li digué: «Molt bé, mestre. És veritat que Déu és un de sol i que no n'hi ha cap altre fora d'ell. I que estimar-lo amb tot el cor, amb tot el pensament i amb totes les forces, i estimar els altres com a si mateix és millor que tots els sacrificis i totes les ofrenes cremades a l'altar». Jesús, en sentir aquesta resposta tan asenyada, li digué: «No ets lluny del Regne de Déu». I ningú no s'atreu a fer-li cap més pregunta.

Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 6,2-6)

Moisés habló al pueblo diciendo: «Teme al Señor, tu Dios, tú, tus hijos y nietos, y observa todos sus mandatos y preceptos, que yo te mando, todos los días de tu vida, a fin de que se prolonguen tus días. Escucha, pues, Israel, y esmérate en practicarlos, a fin de que te vaya bien y te multipliques, como te prometió el Señor, Dios de tus padres, en la tierra que mana leche y miel. Escucha, Israel: El Señor es nuestro Dios, el Señor es uno solo. Amarás, pues, al Señor, tu Dios, con todo tu corazón, con toda tu alma y con todas tus fuerzas. Estas palabras que yo te mando hoy estarán en tu corazón».

Salmo responsorial (17)

R. *Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza.*

Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza; / Señor, mi roca, mi alcázar, mi libertador. R.

Dios mío, peña mía, refugio mío, / escudo mío, mi fuerza salvadora, mi baluarte. / Invoco al Señor de mi alabanza / y quedo libre de mis enemigos. R.

Viva el Señor, bendita sea mi Roca, / sea ensalzado mi Dios y Salvador: / Tú diste gran victoria a tu rey, / tuviste misericordia de tu unguido. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 7,23-28)

Hermanos: Ha habido multitud de sacerdotes de la anterior Alianza, porque la muerte les impedía permanecer; en cambio, Jesús, como permanece para siempre, tiene el sacerdocio que no pasa. De ahí que puede salvar definitivamente a los que se acercan a Dios por medio de él, pues vive para siempre para interceder a favor de ellos. Y tal convenía que fuese nuestro sumo sacerdote: santo, inocente, sin mancha, separado de los pecadores y encumbrado sobre el cielo. Él no necesita ofrecer sacrificios cada día como los sumos sacerdotes, que ofrecían primero por los propios pecados, después por los del pueblo, porque lo hizo de una vez para siempre, ofreciéndose a sí mismo. En efecto, la ley hace sumos sacerdotes a hombres llenos de debilidades. En cambio, la palabra del juramento, posterior a la ley, consagra al Hijo, perfecto para siempre.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 12,28b-34)

En aquel tiempo, un escriba se acercó a Jesús y le preguntó: «¿Qué mandamiento es el primero de todos?». Respondió Jesús: «El primero es: "Escucha, Israel, el Señor, nuestro Dios, es el único Señor: amarás al Señor, tu Dios, con todo tu corazón, con toda tu alma, con toda tu mente, con todo tu ser". El segundo es este: "Amarás a tu prójimo como a ti mismo". No hay mandamiento mayor que estos». El escriba replicó: «Muy bien, Maestro, sin duda tienes razón cuando dices que el Señor es uno solo y no hay otro fuera de él; y que amarlo con todo el corazón, con todo el entendimiento y con todo el ser, y amar al prójimo como a uno mismo vale más que todos los holocaustos y sacrificios». Jesús, viendo que había respondido sensatamente, le dijo: «No estás lejos del reino de Dios». Y nadie se atrevió a hacerle más preguntas.

Un sol amor: estimar com Déu

P. JAUME SIDERA, claretia

El mestre de la Llei s'acosta a Jesús i li pregunta quin és el primer de tots els manaments. No era fàcil: els mestres comptaven 365 prohibicions —tantes com dies té l'any— i 284 prescripcions, tantes com els ossos del cos humà. Calia posar-hi ordre. Un prosèlit s'atansà al gran Hillel: Sisplau, mestre, ensenyi'm la Llei durant tot el temps que pugui estar dret sobre un sol peu. «Allò que no vulguis per tu, no ho vulguis per ningú. Aquesta és tota la Llei. La resta, n'és un comentari.»

A la pregunta del mestre de la Llei, Jesús respon repetint allò que cada israelita resava dos cops al dia, sense adonar-se'n gaire de la càrrega de profunditat que contenia. Tampoc no ens n'adonem de la profunditat del parenostre.

Déu és únic i mereix tot l'amor de què és capaç una persona. L'amor amb amor es paga. I a l'amor total i infinit de Déu cal respondre amb la mateixa totalitat. Però l'amor a Déu comprèn allò que Déu estima. Per això Jesús hi afegeix: I el segon és aquest: «Estima l'altre com a tu mateix». No és un precepte nou. El llegim al llibre del Levític 19,18. La novetat rau a posar-lo al mateix nivell que el primer. L'un i l'altre són dues cares de la mateixa moneda. Estimar Déu i estimar els seus fills i germans nostres.

El Mestre té raó. Estimar és l'única ofrena digna de Déu i de l'home.

Jesús lloa l'honradesa i seny del savi. Honradesa i seny són les millors condicions per entrar en la perspectiva de Jesús, el Regne de Déu.

Ja veieu que és fàcil ser cristià i ser persona com cal. Un sol amor: estimar Déu i estimar els seus fills com ell els estima.

Però ens compliquem molt la vida. «Estima i fes el que vulguis», deia sant Agustí. I sant Pau escriu: «No tingueu cap deute amb ningú: l'únic deute sigui l'amor que us deveu els uns als altres. El qui estima el proïsme, ha complert totes les exigències de la Llei.»

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dilluns 5, a les 20.45 h. Adoració eucarística a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de les Fonts de Terrassa amb l'Associació Hakuna.

Dimarts 6, a la tarda. Reunió amb els formadors i amb els seminaristes al Seminari (Valldoreix).

Dimarts 7, a les 11 h. Consell Presbiteral.

Dijous 8, a les 19 h. Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Dissabte 10, a les 11 h. Participa en la beatificació de 16 màrtirs a la Sagrada Família de Barcelona.

Diumenge 11, a les 11 h. Missa de la festa patronal a la parròquia de Sant Martí de Sant Celoni.

i membres del Centre Aragonès de Terrassa. En acabar, el Sr. Bisbe, l'Alcalde i la Presidenta varen fer l'ofrena floral a la imatge del Pilar a la Plaça Vella.

Confirmacions al Sagrat Cor de Sabadell. El dissabte 13 d'octubre, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, va confirmar 7 joves i 5 adults a la parròquia del Sagrat Cor, en el barri de Ca n'Oriach de Sabadell.

Presa de possessió del nou Rector de la parròquia del Carme de Terrassa.

Notícies

Mons. Saiz presideix la festa del Pilar a Terrassa. El divendres 12 d'octubre, a les 12 h, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa a la Catedral amb motiu de la festa de la Mare de Déu del Pilar. Hi assistí l'Il·lm. Sr. Alfredo Vega, Alcalde de Terrassa i altres membres de la corporació municipal així com la Presidenta

El diumenge 14 d'octubre, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa i ha donat possessió com a nou Rector al P. Gaspar Borda O. Carm., fins ara vicari. Hi assistí el P. Provincial de l'Orde del Carme.

Celebració de la Majestat de Caldes i inauguració del columbari. El diumenge 14 d'octubre, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, va presidir la Missa a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui en la festa de la Santa Majestat. En acabar, beneí i inaugurà el nou columbari situat en un lloc adjacent a la capella de la Santa Majestat.

Mons. Saiz Meneses celebra la festa de Santa Teresa en el Carmel de Terrassa. El dilluns 15 d'octubre, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa a les 9 h en el Monestir de les Carmelites Des-

calces de Terrassa amb motiu de la festa de Santa Teresa de Jesús. Després de la celebració saludà la comunitat i els nombrosos fidels presents.

Agenda

Concert. «El Messies» entre Déu i l'home. A càrrec de la Capella de Música Santa Maria i l'Orquestra de Cambra Miquel Casas i Bell. Direcció: Pelegrí Bernial. A la parròquia de Santa Coloma de Marata (les Franqueses del Vallès), diumenge 11 de novembre a les 10 h.

Pregària a l'estil de Taizé. Diumenge 11 de novembre, a les 19 h, a la parròquia de Sant Pere de Rubí.

Jornada Mundial del Pobre i Aniversari de Càritas Diocesana. Diumenge 18 de novembre al Recinte Firal de Sabadell. A les 12 h: Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe; a les 14.30 h: dinar; de 16 a 17 h: comiat festiu. Organitzada per Càritas Diocesana de Terrassa.

Cadena de Pregària per les Vocacions

Cada any, el mes de novembre, les deu diòcesis de Catalunya fan una Cadena de Pregària per les Vocacions. A la diòcesi de Terrassa li corresponen els dies 10, 20 i 30.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Un nuevo Plan Pastoral

El pasado día 27, en el marco de las VII Jornadas Transmet, presentamos el nuevo «Plan Pastoral diocesano 2018-2023: Una Iglesia al encuentro de la persona», que debe servir para continuar el trabajo coordinado que se lleva a término en la diócesis desde sus inicios. Gracias a la colaboración de muchas personas en los diversos ámbitos y organismos diocesanos a lo largo del último curso, y teniendo presente la experiencia de los tres planes pastorales anteriores, se ha podido reflexionar y elaborar este nuevo plan que quiere dar respuesta desde la realidad concreta a los retos de la Iglesia en el territorio de nuestra diócesis, que ocupa la mayor parte de las comarcas del Vallés Oriental y el Vallés Occidental.

El marco general que ha orientado el conjunto de este trabajo de preparación es la exhortación apostólica *Evangelii gaudium* del Papa Francisco, fruto de los trabajos de la XIII Asam-

blea General Ordinaria del Sínodo de los Obispos sobre el tema «La nueva evangelización para la transmisión de la fe cristiana» del año 2012, y últimamente la exhortación *Gaudete et exsultate* del año 2018. Las primeras palabras del Papa en el documento programático de su pontificado se dirigen a todos los cristianos: «Quiero dirigirme a los fieles cristianos para invitarlos a una nueva etapa evangelizadora marcada por esta alegría, e indicar caminos para la marcha de la Iglesia en los próximos años» (EG 1).

La alegría a la que se refiere el Papa es la que brota del encuentro personal con el Señor Resucitado, un encuentro que transforma la vida de la persona y le da una orientación nueva y definitiva. En un mundo marcado por el consumismo, el individualismo o la superficialidad se nos invita a los cristianos a vivir el gozo de la fe y a compartir este gran tesoro con los demás para que también puedan tener de él

una verdadera experiencia. El Papa Francisco lo expresa con las siguientes palabras: «El bien siempre tiende a comunicarse. Toda experiencia auténtica de verdad y de belleza busca por sí misma su expansión, y cualquier persona que viva una profunda liberación adquiere mayor sensibilidad ante las necesidades de los demás. Comunicándolo, el bien se arraiga y se desarrolla. Por eso, quien quiera vivir con dignidad y plenitud no tiene otro camino más que reconocer al otro y buscar su bien. No deberían asombrarnos entonces algunas expresiones de San Pablo: «El amor de Cristo nos apremia» (2Co 5,14); «¡Ay de mí si no anunciara el Evangelio!» (1Co 9,16)» (EG 9). Es por ello que se nos invita a ser una Iglesia que sale al encuentro de cada persona.

Este plan, como el anterior, tendrá una duración de cinco años, y está estructurado en cuatro bloques. El primero, *Discípulos misioneros llamados*

a la santidad, centra sus acciones en la formación cristiana desde la conversión misionera con la finalidad de ser verdaderos apóstoles evangelizadores. El segundo, *Una casa con las puertas abiertas*, reflexiona y propone acciones a partir de la dimensión de las celebraciones y de la acogida de las personas. El tercer bloque, *Una familia en salida*, debe llevar a vivir más de cerca las periferias geográficas y existenciales de muchas personas alejadas. Y finalmente, el cuarto apartado, *El gusto de ser pueblo*, quiere ayudar a poner en práctica la conversión de las estructuras y el gozo de sentirse miembro del pueblo de Dios. En cada curso se ofrecerán cuatro acciones para que toda la comunidad cristiana las reflexione y las lleve a la práctica.

Es bueno recordar que este Plan no agota la riqueza de la acción pastoral de la Iglesia en cada parroquia y comunidad y desde cada delegación y organismo diocesano, antes al contrario, quiere ayudar a potenciarla desde la coordinación como expresión de la comunión eclesial. Que Nuestra Señora de la Salud, cuyo décimo aniversario de su proclamación como patrona de la diócesis hemos celebrado este año, nos ayude a ello.